

נר אהרן

פרשת ויקהל-פקודי

מאיר לי את הנשמה!

נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

כניסת השבת: י-ם: 17:11 מרכז: 17:31

השבת היא התרגום האמיתי למה שקורה-נה

בתוכו, והעולם יהנה מרמת חיים המכונה אצל ענק הרוח בספר התהלים "קירבת אלוקים לי - טוב!!". אלא שבדרך לשם, בין הציווי הראשון על עשיית המשכן לציווי השני והעשייה בפועל, קרה משהו מצער מאוד. עם ישראל חטא בחטא העגל. ההלם שאחרי, הכה את האומה הנבחרת. האם אפשר לזרוק את המפתחות ולהודיע במסיבת עיתונאים הקשר הסתיים...? או שמא מדובר פה בקשר מהסוג שהעולם לא הכיר עד כה? את זאת יבאר לנו **מורנו הרב**. בהצלחה!

השגחה פרטית בפועל קיימת על כל העולם, אך יש עם אחד שזוכה להרגיש זאת מקרוב...

הערב רב גרמו לערבוב הדעות! האיש משה איחר לבוא, ומיד קבעו שם את מותו... כעת, טענו הערב רב, הלוקסוס של **פריבילגייית החסד והרחמים** שזכיתם בזכות האיש משה התאדה מן העולם! כעת אלוקים עובר לשלב ההנהגה המקורית - מידת הדין!... העם שתק, הודה וקנה את הסיסמאות. התוצאה: ענני הכבוד שביטאו השגחה פרטית הסתלקו להם! מדוע? כי אתם האמנתם שאני לא משיג עליכם כמו אב לבנו וכמו אהבת חתן לכלתו... קניתם את תרמית תעמולת הבחירות והענקתם קולות למפלגת עגל הזהב... והנה פתאום **נפל האסימון**, באומה הישראלים הבינו שהערב רב - "מסכנים", מה יעשו - חיים עדיין בתפיסת עולם של גוי שלא מסוגל להרגיש שיש פה אהבה מסוג לא מוכר... הבורא לא מתייחס אלינו באותו יחס של עובד ומעביד... **הקשר הוא הרבה מעבר לכך** המתח באויר. מה תהיה תגובתו של הבורא? רבנו משה מתחנן עבור העם! **אלוקים מקבל!** אך היה נדמה שאחרי כזו נפילה כבר אי אפשר לבנות עלינו... כבר לא נהיה כבעבר - כלי קודש להשראת השכינה... ואז באה התורה ומודיעה לנו **אל תתיאשו כל כך מהר!** אתם עדיין עם הקודש, אתם עדיין כלי קודש, בפמליא של מעלה עדיין בונים עליכם שתהיו משכן להשראת השכינה. אבל רגע לפני - תזכרו משהו חשוב מאוד מאוד! הקוד שיחזיר את הקשר בין העם לבורא מורכב משלוש אותיות: **ש-ב-ת!** אסור שאף אחד חוץ ממכם ייחשף לקוד הזה. **"אות היא בני וביניכם"**. נבאר!

נגל הצלה ליום השבת - זכר ליציאת מצרים...

רבנו משה עולה למרום ומודיע לאלוקים שהעם לא מתפשר. **אנחנו רוצים קשר של "מקודם"**, אנחנו רוצים להיות הנחלה שלך... וסלחת לעוונותינו... **"ונחלתנו"**. 85 יום שאין שכינה, ואז מקבלים שוב לחות, אך הפעם כאשר מגיעים לציווי הנפלא של יום השבת, התווסף לו נתון מעניין שלא הכרנו עד כה... **"זכר ליציאת מצרים..." ומבאר הרב:** לפני חטא העגל השבת היתה **"זכר למעשה בראשית"**, אך כעת לאחר חטא העגל, כשירדנו באמונה, מתזכרים לעם הנצח - הויטמין E (אמונה) שלכם היא שתזכרו לא רק שיש אחד שברא את העולם, כעת אתם צריכים לבנות שוב את הידיעה **שיש מנהל לעולם**. הקוד החדש - **זכר ליציאת מצרים...** עולים שלב. אתם מקבלים שידור חוזר... זוכרים במצרים איך שבמכת

למה למה לחזור לחזור שוב שוב פעם פעם ??

צורי הוא אחד שעובד קשה מאוד. במשך כל השבוע הוא יוצא מהבית מוקדם בבוקר כשהילדים עדיין ישנים וחוזר בלילה כשהם כבר מקולחים ובמיטות. אין לצורי תלונות, ברוך ה' הוא זכה באשת חיל שדואגת לכל צרכי הבית. הזמן שלו לנחת אמיתית הוא בליל שבת, אז הוא יושב עם שלושת הצוציקים שמספרים לו על פרשת השבוע והוא מתמוגג מאושר. אבל השבת נדמה לו שיש לאילנה הגנת איזושהי טעות, הרי לפני שבועיים הוא כבר שמע את הסיפורים של הילדים על ארון העדות עם שני הכרובים ומנורת הזהב המיוחדת. הוא גם זוכר טוב משיעור הדף היומי את הרב מסביר איך ממילה אחת בפסוק לומדים הלכות רבות, ואיך יכול להיות שכאן התורה **חוזרת על הכל** מההתחלה ב**פירוט מדויק** בלי לפספס שום פרט. צורי מחליט שהוא חייב לגשת לרב בית הכנסת מחר בבוקר אחרי קריאת התורה ולהבין **למה כל האריכות הזאת**. אבל עוד לפני כן, כשעבר צורי על הפרשה הוא שם לב לעוד משהו מעניין - לאחר שסיים הקב"ה לצוות את העם על בניית המשכן וכלי מגיע הציווי על שמירת השבת, ובפרשת ויקהל שוב פעם מוזכרת **השבת**, אך הפעם לפני שמתחילים לספר על בניית המשכן בפועל. לא שיש לצורי משהו נגד השבת חלילה, הוא יכול להעיד שזו המתנה הכי גדולה שיכולה להיות... אבל מעניין אותו למה צריכים לחזור שוב פעם לפני עשיית המשכן על שמירת השבת. אז הנה ספיישל מיוחד שבביל צורי ובשביל מי שבאמת רוצה להבין ולהשכיל. אם חשבתם שהחללית הישראלית ששוגרה השבוע יכלה להגיע הכי גבוה, אז קבלו את דבריו של **מורנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א** שיגרמו לכם לעוף גבוה הרבה הרבה יותר, אז רק אל תשכחו להדליק וינקרים בעקיפה - יוצאים לדרך...

מנורה מהלכת ששמה מתושאל הישראלי...

ע"י עשיית המשכן הרגישו כולם את השראת השכינה בעולם. אלוקים פה איתנו! ממש בכל רגע ורגע! אך לא רק ע"י בית שבו דולקת המנורה, גם לא ע"י הנר המערבי שלא כבה לעולם, ואפילו לא ע"י לחם הפנים ששבוע שלם נשאר חם וקריספי כמו באגט שיצא הרגע מהתנור. כל זה נכון, אבל השראת השכינה מגיעה דרכנו! "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". נר האמונה שמאיר לעולם, שמבהיר לכולם שיש פה מנהיג לבירה, הוא דווקא על ידכם, אומר ה'! אתם לא תריבו לי על חנייה, ובטח שלא תכעסו על אותו אחד שעוקף אתכם בתור בבנק... את השכן שלך אתה תקבל לי בסבר פנים יפות על אף התנגדותו לשיפוץ שמשוועת לו אשתך! ובנוגע אליו - אל תדאג! תתפלל עליו, הוא עוד יעזור לך לחפש קבלן... כן כן, אתם הזרקור שאמור להאיר לעולם החשוך ולחדד את ההכרה שיש שכינה בעולם! **ומוסיף הרב לבאר:** לפי האמת, גוי שראה יהודי ברחוב היה אמור להתייחס אליו כאילו הוא נתקל כעת במנורת המקדש, כן כן, עשיית המשכן היתה כדי למשוך את הלב היהודי לרצות להעצים את הקשר הנפלא עם ה' ע"י הקרבת הקרבנות. התוצאה: השכינה תמצא מקום

אתה תראה שהכל פה זה ה', ולא רק בנושא ההשתדלות בפרנסה... אלא יותר מזה - ה' רוצה שזה יהיה ניכר על פניך, תחידך! תבין שאתה אחראי על תפקיד "רצון יראיו", אתה תתן את הרצון לראות שהכל פה זה תיאטרון בובות, ותשאיר בשבילו את ה-יעשה! נעמיק!

הקורונה לא תקרר אותנו - אנחנו ננצח...

היום אין אומה בעולם שיכולה לכנס מסיבת עיתונאים ולומר "סילקנו את החיידק"... עם כל הטכנולוגיה וכל הקידמה, המדענים עם משקפי הפרופסורה על קצה החוטים, אפילו הם מתביישים להוציא את האף לבחוק... ברשתות התקשורת: גלי הבלוף וחבריהם רואים שם בחוש איך כתבי השטח מנסים לשכנע את השדרים באולפן **אצבע אלוקים היא זאת** והטיפוסים שם באולפן מנסים להחליף נושא "לסבב הרביעי של הבחירות"... יושב בשמים ישחק... מתי תבינו אומר ה' שכל תרחישי הזמן, המאורעות שקורות סביבכם, זה אני. כי אני מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל, אם כן מדוע קורה מה שקורה? התשובה היא תגיע רק לעם שיודע לפנות את רטיית הלב מתוך לב שקיבל את החיידק הנורא המכונה בעולם המדע "כוחי ועוצם ידי" אנחנו העם שיכולים לתת תרגום אמיתי למה **שקורה-נה** פה סביבנו. התשובה מגיעה, לא לזוז...

לפני שסוגרים על חתונה מתחייבים לתת אחד למען השני...

מטרת הבורא היא להיטיב עם נבראיו "המלך הטוב והמיטיב לכל", אלא מה, יש פה כאלו שמנסים לייצר רוע בעולם, הם מפזרים חיידקים שנקראים האגו ותרבות ה"אני", מייצרים פה לאנשים בכח תוכניות מגירה, ובלשונם "ביטוח חיים", וכשאין ברירה פונים לאלוקים, אבל כשיש ברירה... בימים האלו הוכיח בורא העולם שהדבר הבטוח הוא ששום דבר לא בטוח, ושלא יספרו פה סיפורים שהכל מובן מאלין, המסר האלוקי הוא לא סתם להציק לנו ולעצור את החיים, להיפך, מטרת הבורא היא לפקוח לאנשים את העיניים, סטופ לרוע, סטופ לשנאת חינם, תתחילו להבין שהכל פה זה אני, אני חפץ יחד עם העם שלי לתקן את העולם. כעת נחזור לתחילת דברינו ונבין שבכל מצב, ולא משנה איך ניראה, ראויים, לא ראויים, בורא העולם יעשה הכל כדי שנתקרב אליו. אין פה משחקי כבוד, הפוך, אלוקים רוצה לשמור על הכבוד שלנו.

עכשיו הכל מתורץ! **המשכן השני** הוא סמל ואות לקשר המחודש עם בורא עולם **לאחר החטא הנורא**, והקב"ה מודיע שוב פעם בפירוט מלא בלי לוותר על אף פרט: אני רוצה שתעשו לי משכן וארון ושולחן הפנים ומנורת הזהב ומזבח והכל הכל **נשאר כמו לפני החטא**, כי אתם **הבנים שלי**, ואתם בונים משכן לשכינה, אבל מלמעלה גם בונים עליכם, שלמרות הנפילות תמשיכו להיות משכן לשכינה... אבל כרטיס הקבלה לפני שניגשים למלאכה הוא **השבת** - בואו נפתח ת'עניינים ונבין **שאבא** מגיע פעם בשבוע לכל בית ובית של בני עם הנצח! "פתוח! אפשר להכנס..." זוהי הודעתנו אליך אבא יקר יחד עם שאר הצוות: "שלום עליכם מלאכי השרת..." חברים יקרים! זה הזמן לקבל את אבא, אבל הפעם נראה לעולם שביחד כולם - אז יחד!! כן ללכת יחד עם אהבת ישראל ואהבת השבת. שנזכה!

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

כנים אלוקים הראה השגחה פרטית? זוכרים כמה השכנים המצרים התגרדו להם על הספסלים ואתם ישבתם בכיף ונהניתם משמש חמה? זוכרים איך **במכת ערוב** אכלו חיות טורפות את המצרים, וכשהגיעו אליכם הם התיישבו כמו פודלים נחמדים? השגחה פרטית!! אמונת יציאת מצרים והשבת כעת מתאחדות ומעניקות לעם הנצח את האפשרות **להחזיר את השכינה לתוכם**, שיגור העם לפלנטה המוכרת צלח בשלום - העם תודלק היטב שוב באמונה ב"השגחה הפרטית". והנה לפני הציווי השני על הקמת המשכן מתאחד העם סביב משה "ויקהל משה את העם", אלא מה, פותחים דווקא בהלכות "קבלת שבת", המסר מוגש כעת לדורות "לעשות את השבת לדורותם" - נסביר!!

"שבת קודש" - הכניסה לזרים אסורה...

"בינינו!" אומר ה', היום הזה הוא רק **"ביני ובין בני ישראל** אות היא לעולם..." השבת היא מעין עולם הבא. מדוע? **מסביר הרב נפלא** - לעתיד לבוא העולם יעלה בדרגה... אנשים פה יסתובבו כשמנוחה פנימית חבויה בתוכם! "לא תבערו אש בכל מושבותיכם" - מדוע הדגישה התורה דווקא את מלאכת "מבעיר"? וכי חסר מלאכות כדי להזהיר את בני ישראל? בורה, טוחן, לש... אלא, הספר הפנימי ביותר בעמנו, ספרו של ענק הענקים ר' שמעון בר יוחאי, מודיע - לא תבערו אש - מסביר רבנו האר"י הכוונה **לאש הכעס!** מי שכועס בשבת הוא בעצם מעיד שהוא לא בפלנטה השבתית... מה אתה כועס? וכי מה שקורה מסביבך זה לא ע"י **השגחת הבורא? השבת "צועקת" השגחה פרטית!** כעס זהו ביטוי שיש פה משהו אחר שהחליט להכעיס אותך, ולא רצון הבורא... גוי לא מסוגל לתפוס בשכלו שיש פה השגחה. אם הוא נכנס ליום השבת במטרה להעיד על קיומו של הבורא - התוצאה: **עדות שקר!** אל תספר לנו סיפורים שאתה חי פה עם הרגשה של "השגחה פרטית", אם הראש שלך תפוס ב-אך לפזר באוויר הקוסמוס את החיידק שנקרא "כוחי ועוצם ידי"...

שבעה ימים של שבת...

הרבה מאיתנו חושבים שיום השבת נועד לחדש כוחות לקראת שבוע שלם! **מסביר הרב:** השבת, בעומק שבה, אמורה לתת לבנאדם מסר אדיר לשאר ימות השבוע, שגם בימי השבוע **בעשיית המלאכה** נרגיש **שבת!** הכל נעשה ממילא... התורה מלמדת אותנו שיש בחינה של **"ששת ימים תיעשה מלאכה, וביום השביעי..."** ומצד שני כתוב "ששת ימים תעבוד" - הכיצד? תבין חביב'ה, גם כשאתה חושב שאתה עושה משהו - בסוף היום, כאשר אתה סוגר את החנות וסופר את המזומנים... שלא תתגנב לך בלב המחשבה שאתה פעלת... אלא תאמין שהכל ממנו... **"תיעשה מלאכה"** - כביכול נעשית לבד, גם מה שאתה עושה, לא אתה הוא שעושה, כן, זוהי כוחה של עוצמת השבת, ללמד ת'בנאדם להירגע ולנוח גם בשאר ימות השבוע. **"היוצר יחד ליבם המבין לכל מעשיהם..."** - גם את היצירות של הלב שלך, שהם **הרצונות** שעולים לך פתאום באמצע החיים, הוא היוצר אותם. מי שמעמיק בכוחו של ה"כל יכול" הוא קולט מיד שאפילו על הרצונות שלי אני לא פועל. אם כך - **מהי הבחירה** של הבנאדם? התשובה - הבחירה שלך היא כלפי עצמך, האם לבחור ולהאמין שבסופו של דבר את הכל מייצר פה ה', כן, גם את המחשבות שלך, או שמא יש פה שנים שפועלים יחד (ה' ירחם)... תפסיק להיות לחוץ, תבטל את התור לד"ר רוגע - חבל על הכסף... אם רק תאמין בו - "רצון יראיו יעשה",

הלב שידע להרגיש...

הסיפור המרכזי

במהלך הנסיעה רבי משה הגאון הגדול הוכיח שהוא גם גאון במידות, הוא לא רצה לאכזב את הנהג המולהב מעצם המעמד המרגש! בהגיעו לביתו נפרד ממנו רבי משה, וכשעלה לבית הוא פשוט - התעלף!! הפראמדיק שהגיע שאל "ע"פ הנראה, הרב סבל במשך דקות מרובות?" ענה לו הרב "היהודי הזה ביקש מני שאשמח אותו בנוכחותי, אם הוא היה קולט מה שקרה - נתאר לעצמנו איזו צביטה בלב הוא היה מרגיש בכל פעם שהוא עולה לרכב כאשר עיניו היו נתקלות במושב שבו ישב הרב..." כשהלב מרגיש את השני נהפכים להיות ר' משה פיינשטיין... שנזכה...

בית מקדש מהלך - הרב משה פיינשטיין... השעה 11:00 בבוקר. להיכל הישיבה בארה"ב נכנס נדיב יהודי, טיפוס אמריקאי אוטנטי, אך הפעם לא בתור אחד שבא לתת, הוא רוצה הפעם לקבל! "הרב, אשמח מאוד אם את הסיבוב הראשון על רכבי החדש יחנוך היום בצהריים כבוד הרב!" "תראה, מר יהודי יקר, אך ביתי קרוב, אלך רגלית..." "NO, NO, פליז, בבקשה, כבוד הרב יעשה לי טוב בלב שהרב יחנוך את הרכב הראשון!" "אוקי, אסע אתך היום!" והנה כמו ג'נטלמן אמריקאי הנדיב פותח את הדלת מקדימה לכבוד הרב, ונכנס לרכב. הנסיעה מתחילה, אך הנהג שלנו לא שם לב שאצבעותיו של כבוד הרב נשארו מחוץ לדלת...

להצלחת מור אבי איש רב הפעלים שמואל דוד בן שמחה

לע"נ יוסף בן רובידה